

[Udenrigsministeren]

Danmarks faste repræsentant ved De Forenede Nationer i New York. Undertegnelsen skete under forbehold af ratifikation.

Den tidligere vedtagne Wienerkonvention om traktatretten af 23. maj 1969 blev ved kgl. resolution af 10. maj 1976, og efter at Folketinget den 22. april samme år havde meddelt sit samtykke dertil, ratificeret af Danmark. Wienerkonventionen om traktatretten finder alene anvendelse på traktater mellem stater, og i tilknytning til vedtagelsen af denne konvention blev der vedtaget en resolution, som anbefalede De Forenede Nationers generalforsamling at overlade Folkeretskommissionen sammen med de væsentligste internationale organisationer at studere spørgsmålet om en konvention vedrørende traktater afsluttet mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes.

Folkeretskommissionen besluttede i 1970 at optage emnet på sit arbejdsprogram og vedtog på samlingen i 1982 en tekst samt en anbefaling om at indkalde en konference til vedtagelse af en konvention om traktatretten mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale organisationer indbyrdes.

De Forenede Nationers generalforsamling traf ved to resolutioner i december 1982 beslutning om, at der skulle vedtages en konvention på grundlag af Folkeretskommissionens udkast og om afholdelse i Wien af en konference med dette formål. Konferencen blev gennemført i perioden 18. februar til 21. marts 1986, og herunder blev konventionen vedtaget.

Konventionen om traktatretten mellem stater og internationale organisationer eller mellem disse indbyrdes supplerer og udbygger Wienerkonventionen om traktatretten mellem stater. Internationale organisationer kan som selvstændige folkeretssubjekter indgå traktater, hvilket organisationerne ofte kan have et behov for under hensyn til deres funktion og formål.

Konventionen må derfor betegnes som et betydningsfuldt fremskridt i betragtning af traktaters fundamentale rolle i det mellemfolkelige samkvem og deres betydning som kilde for folkeretten. Kodifikationen af regler vedrørende traktater mellem stater og internationale organisationer eller mellem internationale or-

ganisationer indbyrdes vil ligeledes medvirke til at fremme den internationale retsorden.

Der er i konventionen bl.a. optaget regler om sådanne traktaters indgåelse, ikrafttrædelse og anvendelsesområde, fremsættelse af forbehold og disses retsvirkninger, fortolkning af sådanne traktater og om deres ændring, ophør og eventuelle ugyldighed etc.

Konventionen vil træde i kraft, når mindst 35 stater har deponeret deres ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter. Hidtil har 20 stater ratificeret eller tiltrådt konventionen.

Det er i bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning anført, at det i forbindelse med Danmarks ratifikation er hensigten på samme måde som ved Wienerkonventionen om traktatretten mellem stater at tage et generelt forbehold gående ud på, at over for de lande, som tager forbehold – helt eller delvist – med hensyn til bestemmelserne i art. 66 om en tvungen bilæggelsesprocedure for tvister vedrørende traktaters ugyldighed, ophør m.v., anser Danmark sig ikke for bundet af de bestemmelser i traktaten, med hensyn til hvilke den i art. 66 fastlagte bilæggelsesprocedure ikke vil finde anvendelse som følge af forbehold fra andre landes side. Formålet med et sådant forbehold vil være at afskære andre lande fra at påberåbe sig de i konventionen omhandlede ugyldighedsgrunde over for Danmark, medmindre de er villige til at følge konventionens bestemmelser om bilæggelse af tvister.

Herudover skal jeg i øvrigt henvise til forslaget til folketingsbeslutning og de ledsagende bemærkninger. Samtidig skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Samtykke til behandling:**Formanden:**

De under punkterne 2, 39 og 40 på dagsordenen opførte sager kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Erling Olsen).
(Fremsat 6/10 93. Første behandling 12/10 93. Betænkning 10/12 93. Anden behandling 14/12 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Jeg vil gerne henstille, at der bliver lidt mere ro i salen.

Kirsten Madsen (FP):

Så skal vi igen beslutte at give hundredvis af udlændinge dansk statsborgerskab; det er den fineste belønning, vi har at give dem. Vi må så atter konstatere, at der ikke ved andenbehandlingen var flertal for at udelukke de kriminelle, der udgør mere end 10 pct. af dette bunkebryllups ansøgere, og end ikke dem, der er dømt i voldssager. Men jeg vil da ikke forsømme lejligheden til indtrængende at anmode de partier, der gør sig tanker i retning af stramminger på dette område, om at få gjort et eller andet ved denne tingenes tilstand.

Naturligvis er Fremskridtspartiet parat til at medvirke til ethvert fremskridt i retning af at mindske voldskriminalitetens udbredelse i Danmark. Ser vi på lande i EU, som vi sammenligner os med, har man i f.eks. Frankrig den praksis, at narko- og voldskriminelle aldrig kan få fransk statsborgerskab. På den baggrund er jeg næsten ved at give hr. Niels Anker Kofoed ret i det, han i går gav udtryk for i B.T., nemlig at han ønsker at lade EU tage sig af asylpolitikken, men det er altså også kun næsten, for hans grund til dette ønske er ikke i alle forhold sammenfaldende med Fremskridtspartiets.

Det ville dog være en fordel, at vi ikke ligefrem importerer den grovere vold, som er kulturfremmed for den største del af den danske befolkning; den danske kultur hviler trods alt på kristendommens grundholdning. Men i mangel af fælles regler har EU-landene væsentlige forskelle mellem lovgivningerne og praksis for så vidt angår adgangen til at opnå asyl eller opholdsret og derefter mulighed for at få statsborgerskab i de forskellige EU-lande.

Fremskridtspartiet er derfor stadig af den mening, at dansk statsborgerskab kun skal gives til den, der eksemplarisk har efterlevet landets love og dets skik og brug. »Skik følge eller land fly«, sagde man i gamle dage; de gamle vidste, hvad de talte om.

Fremskridtspartiet skal hermed indstille forslaget til lov om indfødsrets meddelelse, lovforslag nr. L 13, til forkastelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 117 stemmer (S, KF, V, SF, CD, RV og KRF) mod 9 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af lov om spillekasinoer og lov om afgift af spillekasinoer.

Af justitsministeren (Erling Olsen).
(Fremsat 14/10 93. Første behandling 17/11 93. Betænkning 14/12 93. Anden behandling 16/12 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Formanden:

Der tales lidt højt visse steder i salen.

Ebba Strange (SF):

Det fremgår af betænkningen over kasinoloven, at SF indstiller, at vi hverken stemmer for eller imod forslaget.

Ved førstebehandlingen gav jeg udtryk for, at vi under udvalgsarbejdet ville foretage en afvejning af de klare forbedringer for personalets sikkerhed, der er tale om, og så det, at man nedsætter afgiften for de små kasinoer. Den afvejning faldt under udvalgsarbejdet sådan ud, at jeg mente vi skulle undlade at stemme.